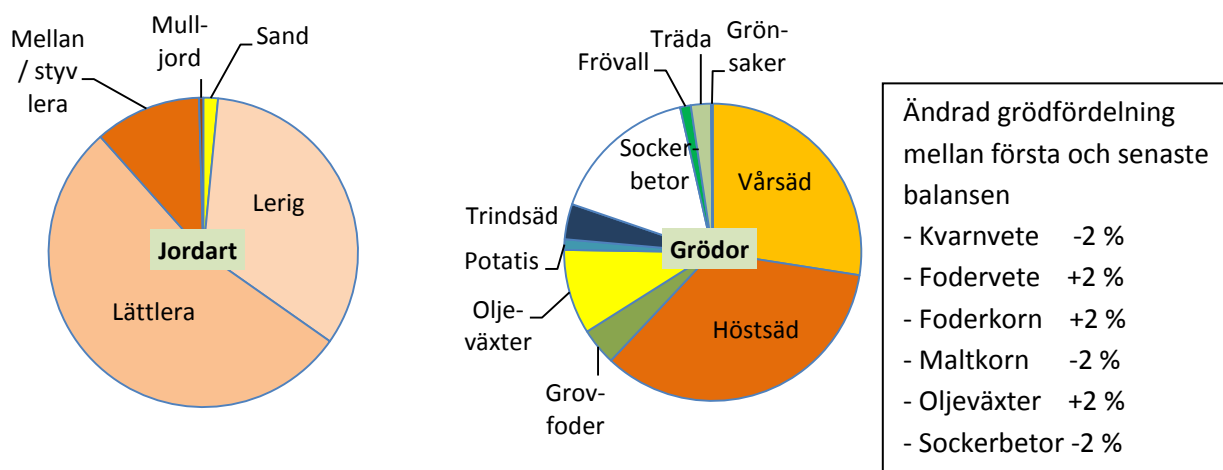

Utvärdering av region Sydvästra inom Greppa Näringen i Skåne på konventionella gårdar

Områdets karaktär

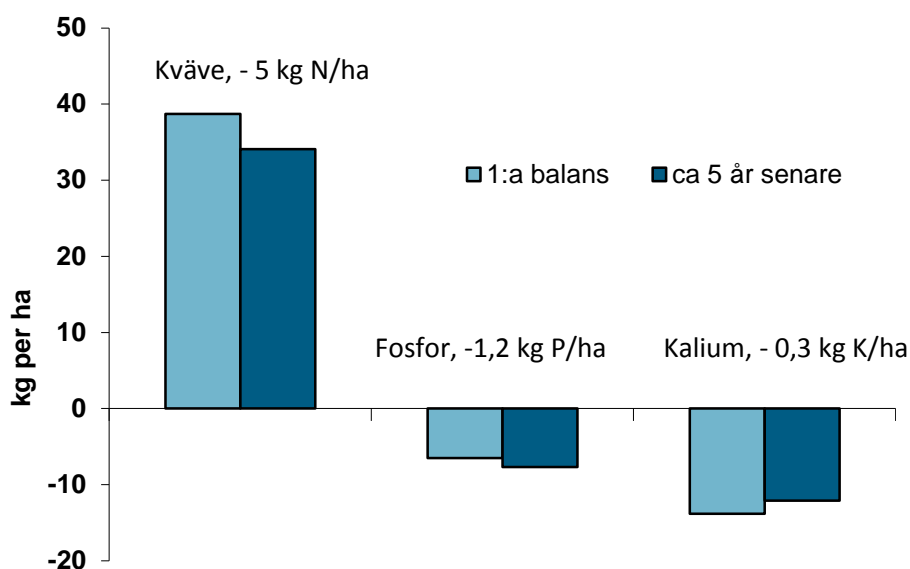
Inom detta område, som omfattar Vellinges, Trelleborgs, Staffanstorps, Lunds, Malmös, Svedalas och Lommas kommuner, har vi några av de bästa odlingsjordarna i länet med en hög bördighet. Jordarna domineras av den baltiska moränen och den dominerande jordarten är lättlera med oftast måttlig eller låg mullhalt. Det finns väldigt lite djur och öppen växtodlingen dominerar helt. Spannmål utgör över 60 % och övriga dominerande grödor är sockerbetor och oljeväxter.

På grund av det begränsade antalet djurgårdar med två balanser eller fler (6 mjölkgårdar och 8 svingårdar) presenteras endast resultat från växtodlingsgårdarna.

Resultat från konventionella växtodlingsgårdarna i Sydvästra

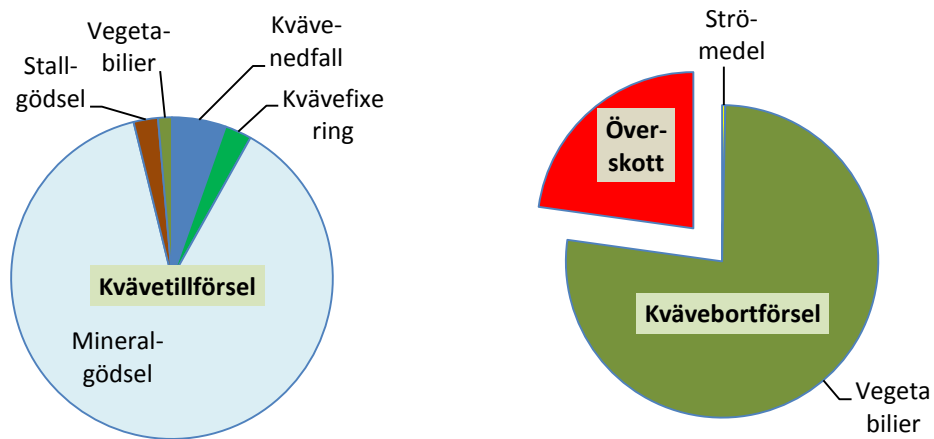
Det finns 216 växtodlingsgårdar i denna region som har två balanser eller fler. De förändringar som presenteras har i genomsnitt skett under en period om fem år.

Kvävetillförseln är hög i denna region, i snitt 153 kg N/ha, men skördarna är också höga med en bortförsel på i snitt 118 kg N/ha. Överskottet blir därför endast 35 kg N/ha, vilket är det lägsta i hela Skåne bland

växtodlingsgårdarna. Överskottet har dessutom minskat 5 kg/ha mellan den första och den senaste balansen. Tillförsel av kväve är i princip oförändrad så förbättringen beror främst på ökat utflöde via högre skördar.

Kväveflödena på konventionella växtodlingsgårdar i Sydvästra vid senaste balansen

Fosforbalansen visar på negativa siffror med i snitt -8 kg P/ha, dvs. det bortförs mer fosfor än det tillförs. Underskottet har ökat med ett drygt kg under perioden men alltså varit högt även innan. Grödorna bortför ca 22 kg P/ha, men det tillförs bara drygt 14 kg P/ha. Eftersom det inte vittrar fosfor naturligt från jordarna i denna omfattning innebär detta att markförrådet sakta minskar. Studeras fosfortillståndet i marken på de enskilda gårdarna går det inte att se den koppling det borde finnas med högre tillförsel ju lägre markvärden. Obalansen är därför i praktiken ännu större på många gårdar än vad genomsnittet säger. Markförrådet ligger i snitt på en nivå mellan klass 3 och 4 som är ganska optimal och en fortsatt balans på dagens nivå riskerar att innebära skördesänkningar på sikt.

Kaliumbalansen ligger, liksom för fosfor, på negativa siffror med i snitt -14 kg K/ha. Grödorna tillförs 35 kg K/ha medan bortförseln ligger på 49 kg K/ha. Värdena har i princip inte ändrats mellan den första och den senaste balansen så underskottet har varit högt under lång tid. Med tanke på att lerjordarna dominerar i denna region, och att dessa innehåller mycket naturligt kalium, betyder detta inte som för fosfor risk för brist.